

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

H O T Ă R Ă R E

21 aprilie 2023
Nr. 78/4

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte	Pulbere Ruxanda
Membrii	Cotruță Iurie
	Midrigan Pavel

examinând în ședință închisă contestația declarată de către Compan Dorin, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr.120s-161p/m (conexat cu nr.135s-180p/m) din 22 februarie 2023, emise pe marginea sesizărilor depuse la 2 februarie 2023 și 6 februarie 2023, asupra acțiunilor judecătorului Ceban Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Central),-

C O N S T A T Ă :

1. Argumentele sesizării.

La 2 februarie 2023 și, ulterior, la 6 februarie 2023 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii au parvenit sesizările înaintate de Compan Dorin, procuror în Procuratura Anticorupție, prin care s-a solicitat examinarea acțiunilor judecătorului Ceban Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Central) prin prisma comiterii de către acesta a abaterilor disciplinare.

Prin încheierea din 8 februarie 2023, ambele sesizări au fost conexe într-o singură procedură.

În motivarea sesizărilor înaintate, petiționarul, în redare succintă, a indicat că, la 28 iulie 2022 a înaintat judecătorului Ceban Alexandru o sesizare, conform prevederilor art.217 din Codul de procedură penală, cu referire la abaterile constatate în cadrul cauzei penale nr.2022960103, cu măsurile de rigoare primite, în vederea înlăturării cauzelor și condițiilor care au condiționat admiterea abaterilor săvârșite de administratorul Vasilev Ruslan, în cadrul exercitării atribuțiilor sale de lichidator S.A.„Moldovahidromaș”, inclusiv cu destituirea acestuia din funcția deținută și, numirea de către instanța de insolvență, a unui alt administrator provizoriu, în condițiile legii.

În acest sens, a menționat că, urmărirea penală în cauza nr.2022960103 a început la 25 martie 2022, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(2) lit.b¹) din Codul penal, iar potrivit actului de acuzare 7 iulie 2022, Vasilev Ruslan, în calitate de administrator autorizat, în baza autorizației nr.96 din 14.01.2015 emisă de Ministerul Justiției, având calitate de persoană publică, prin prisma prevederilor art. 123 din Codul penal coroborat cu prevederile art. art.2 și 3 alin. (1) din Legea privind administratorii autorizați nr.161 din 18.07.2014, funcție care îi acordă anumite drepturi și obligații în vederea îndeplinirii activităților de interes public, conștientizând urmările și realizarea consecințelor în rezultatul activităților prejudiciabile desfășurate, acționând împreună și de comun acord cu Alună Valeriu, Braga Oleg și alte persoane, a săvârșit în coparticipare infracțiunea de abuz în serviciu la administrarea S.A. „Moldovahidromaș”, Vasilev Ruslan încălcând atribuțiile sale de administrator provizoriu stabilite în alin.(5) și alin.(5¹) ale art.25 din Legea insolvențării.

Astfel, abuzând de atribuțiile ce îi reveneau și contrar prevederilor legale, Vasilev Ruslan a

prezentat date eronate instanței de insolvabilitate cu privire la situația economică a S.A. „Moldovahidromaș” iar, ca rezultat, instanța de judecată a fost dusă în eroare și a intentat procesul de insolvabilitate, urmare a cărui fapt au fost înlăturate persoanele alese /numite în funcții de la conducerea întreprinderii vizate (administratori, directori etc.).

A mai relatat autorul că, la această etapă a procesului penal, în scopul asigurării ordinii stabilite de Codul de procedură penală privind finisarea urmăririi penale și judecarea cauzei, având în vedere, că fapta comisă este incompatibilă cu activitatea exercitată de Vasilev Ruslan la S.A. „Moldovahidromaș” și imaginea administratorilor autorizați cât și încrederea instanței care l-a desemnat, dar și faptul că Vasilev Ruslan ar putea împiedica la urmărirea penală și cercetarea judecătorească prin distrugerea probelor, influențarea martorilor, a persoanelor care dispun de date referitor la comiterea infracțiunii, a considerat necesar destituirea acestuia din funcția desemnată.

La fel, autorul a susținut că, la sesizarea formulată a anexat actele corespunzătoare, inclusiv cele ce demonstrează că Vasilev Ruslan a prezentat în perioada septembrie 2020 – mai 2022 o informație eronată despre situația economică a societății instanței de judecată, date care au fost obținute de către organul de urmărire penală pe parcursul lunii iulie din actele contabile a S.A. „Moldovahidromaș”.

Totodată, autorul a susținut, că instituția Procuraturii a acționat în conformitate cu prevederile art. 1 alin.(2) din Codul de procedură penală și, că nu s-a urmărit influențarea instanței de a acționa într-un mod sau altul pe cauza civilă avută în gestiunea sa, adoptarea unei hotărâri pe caz sau alte hotărâri care s-ar referi la fondul cauzei și soluția finală ce urmează a fi pronunțată, ci a adus la cunoștința despre abaterile comise de persoana desemnată în vederea realizării atribuțiilor de supraveghere și administrare în cadrul perioadei de observație și procesului de insolvabilitate.

În acest sens, a considerat autorul că, judecătorul nu a acționat potrivit legii și, corespunzător, nu a supus examinării sesizarea formulată în termen de o lună, precum și nu a oferit răspuns, astfel, generând și favorizând în continuare aflarea în funcție de administrator provizoriu a lui Vasilev Ruslan, deși termenul de o lună prevăzut de Codul de procedură penală este prevăzut expres și care nu permite loc de interpretări, iar, din acel moment în cauza civilă au avut loc două ședințe judiciare la care judecătorul nu a pus în discuție sesizarea organului de urmărire penală și nu s-a pronunțat pe marginea acesteia.

A invocat autorul sesizării că, față de procesul penal sunt aplicabile prevederile art. 2 alin. (4) din Codul de procedură penală, care prevăd expres, că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod, expuse de Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 1 din 22.01.2008, potrivit căreia, în vederea unificării cadrului legal procesual și excluderii prevederilor confuze și contradictorii, în scopul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale tuturor persoanelor implicate în procesul penal, legiuitorul a stipulat că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția că sânt incluse în Codul de procedură penală.

În această ordine de idei, a considerat că, judecătorul, prin neglijența admisă față de sesizarea formulată în ordine procesual penală cu privire la abaterile stabilite, a dus la adresarea cu cereri suplimentare formulate de partea apărării privind neluarea măsurilor de către reprezentanții statului/organului de urmărire penală/ în vederea curmării acțiunilor ilicite comise de anumite persoane, fapte ce duc în continuare la prejudicierea intereselor acestora, inclusiv cauzarea de daune materiale.

Reieșind din cele expuse, a solicitat examinarea acțiunilor judecătorului Ceban Alexandru prin prisma abaterilor disciplinare prevăzute la art.4 lit. c) și j) din Legea nr.178 din 25.07.2014.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Ceban Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), prin prisma normelor legale aplicabile, Inspekția judiciară, prin decizia sa nr.120s-161p/m (conexat cu nr.135s-180p/m) din 22 februarie 2023, a respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de Compan Dorin, procuror în Procuratura Anticorupție, pe motiv că faptele expuse nu întrunesc elemente constitutive ale abaterii disciplinare în stare să angajeze răspunderea disciplinară a judecătorului vizat, conform prevederilor art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Pentru a decide astfel, Inspekția judiciară, indicând că, în cauza din speță procurorul nu are calitate procesuală, iar, cu titlu de consecință, înaintarea cărorva solicitări în adresa instanței de judecată investită cu judecarea cauzei civile de insolvabilitate a S.A. „Moldovahidromaș” este lipsită de competență și temei legal.

În acest context, a considerat că solicitarea de destituirea administratorului insolvabilității în cadrul examinării cauzei civile în temeiul prevederilor art. 217 Codul de procedură penală, nu are un temei legal, or o instanță de judecată nu poate fi asimilată organelor și/sau persoanelor cu funcție de răspundere, care pot fi sesizate de către procuror în temeiul art. 217 Codul de procedură penală, mai mult ca atât, cu obligarea raportării ulterioare a careva rezultate procurorului.

Subsecvent, a reținut poziția judecătorului, potrivit căreia sesizarea adresată Consiliul Superior al Magistraturii, este considerată ca fiind o imixtiune în activitatea de judecată, care este inadmisibilă.

La fel, a reținut că autorul sesizării urmează să întreprindă demersurile de rigoare la judecătorul de instrucție, în vedere aplicării măsurilor preventive, eventual „interdicția exercitării profesiei de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii” (art. 191 alin. (3), pct. 7 CPP) dacă consideră întrunite riscurile, or instanța de insolvabilitate examinează cauza de insolvabilitate strict conform prevederilor legii procesual civile.

A concluzionat că, neexaminarea sesizării de către procuror nu poate constitui temei suficient de sancționare disciplinară a judecătorului care are în examinare cauza în insolvabilitate. Or, chiar și abaterea disciplinară, imputată judecătorilor nu poate fi bazată pe presupuneri. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, probatoriul acestora fiind pus prin lege în sarcina autorului sesizării. Pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili, dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspekției judiciare nr.120s-161p/m (conexat cu nr.135s-180p m) din 22 februarie 2023, Compan Dorin, procuror în Procuratura Anticorupție, a declarat contestație și, manifestându-și dezacordul cu decizia data și constatările reținute de inspectorul-judecător, a invocat că decizia acestuia este neîntemeiată.

Astfel, a indicat că inspectorul judecător a interpretat prevederea de la art. 217 Cod de procedură penală eronat, or, nu au fost înaintate careva cereri prin prisma calității de participant a procedurii de insolvabilitate.

La fel, prin sesizare nu s-a încercat imixtiunea în activitatea instanței de judecată, ci s-a solicitat examinarea sesizării potrivit prevederilor legale, or aceasta putea fi și respinsă de judecător, ultimul fiind obligat să o examineze în termen de 30 de zile.

Totodată, a criticat poziția inspectorului-judecător precum că nu a prezentat probe în confirmarea circumstanțelor expuse, subliniind că acestea nu au fost solicitate, deși dispune de ele, mai mult acestea probează conflictul de interese dintre judecătorul vizat și administratorul autorizat.

A solicitat autorul sesizării anularea Deciziei inspecției judiciare cu privire la respingerea sesizării și trimiterea cauzei pentru verificări suplimentare.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 *"Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor"*.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 *"Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă"*, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menționată *"Completele de contestație decid respingerea contestației ca neîntemeiate"*.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că *"Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării poate fi contestată la Consiliul Superior al Magistraturii."*

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide că contestația declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Completul de examinare a contestațiilor menționează că, în contestație petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

Completul de examinare a contestațiilor reține că, din materialele cauzei se constată indubitabil că, faptele invocate de către petiționar ca încălcări admise de judecător, în esență, sînt raportate direct și în exclusivitate, neexaminării de către judecătorul vizat a sesizării, înaintate de procuror conform prevederilor art.217 din Codul de procedură penală, cu referire la abaterile constatate în cadrul cauzei penale nr.2022960103, în vederea înlăturării administratorului Vasilev Ruslan de la exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu al debitorului S.A. „Moldovahidromaș” și, numirea de către instanța de insolabilitate a unui alt administrator provizoriu în condițiile legii.

În acest sens, Completul de examinare a contestațiilor reține că, într-adevăr, potrivit art. 217 alin.(1) Cod de procedură penală *"dacă organul de urmărire penală a constatat existența unor cauze și condiții care au contribuit la săvîrșirea infracțiunii, acesta este obligat să sesizeze organul respectiv sau persoana cu funcție de răspundere cu privire la luarea unor măsuri pentru înlăturarea acestor cauze și condiții"*, iar conform art. 218 alin.(1) Cod de procedură penală *"Instanța de judecată, constatînd în procesul de judecată fapte de încălcare a legalității și a drepturilor omului, o dată cu adoptarea hotărîrii, emite și o încheiere interlocutorie prin care aceste fapte se aduc la cunoștința organelor respective, persoanelor cu funcție de răspundere și procurorului"*.

În sensul normei legale de la norma legală de art.217 alin.(1) din Codul de procedură penală, în sesizare ofițerul de urmărire penală sau procurorul vor menționa cauzele și condițiile care au contribuit la săvîrșirea infracțiunii și măsurile concrete după caz, care urmează a fi luate de către persoanele cu funcții de răspundere a instituțiilor și organizațiilor. Totodată ofițerul de urmărire penală sau procurorul nu sînt în drept să dea indicații privind activitatea administrativ-economică sau organizațional-dispozitivă a organelor sesizate. Măsurile care urmează a fi luate pentru lichidarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvîrșirea infracțiunii pot fi administrative, economice, disciplinare, legislative.

Totodată, încheierea interlocutorie este un act de justiție și trebuie anunțată public în ședința de judecată odată cu sentința sau decizia.

În același timp, Completul de examinare a contestațiilor subliniază că, supravegherea administratorului/lichidatorului de către instanța de insolvabilitate este reglementată la art. 67 Legii insolvabilității, care la alin.(1) stabilește că *„administratorul/lichidatorul își exercită atribuțiile sub supravegherea instanței de insolvabilitate care examinează cauza de insolvabilitate. Instanța poate solicita oricând explicații sau un raport despre starea de lucruri și despre administrarea masei debitoare. Dacă administratorul/lichidatorul nu își îndeplinește obligațiile sau dacă administratorul/lichidatorul destituit nu prezintă raport pentru perioada sa de activitate, nu restituie bunurile și nici documentele pe care le deține în legătură cu procesul de insolvabilitate, instanța aplică, în calitate de sancțiune procedurală, o amendă judiciară de până la 500 de unități convenționale, potrivit cuantumului stabilit pentru unitatea convențională în Codul de procedură civilă”*.

Totodată, alin.(3) a mormei legale menționate stabilește că *„în cazul în care constată existența unei fapte ce poate constitui o abatere disciplinară săvârșită de administrator/lichidator, prevăzută de Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, instanța de insolvabilitate sesizează Comisia de autorizare și disciplină în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării”*.

La fel, conform art. 71 din Legea menționată *„la cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor, instanța de insolvabilitate poate destitui administratorul/lichidatorul din motive întemeiate, inclusiv dacă: a) administratorul/lichidatorul nu acționează cu diligență profesională sau nu îndeplinește condițiile privind indicatorii de performanță; sau b) administratorul/lichidatorul depășește sau nu respectă atribuțiile ce îi revin prin prezenta lege, încalcă legislația; sau c) administratorul/lichidatorul se află în conflict de interese cu orice parte în proces; sau d) administratorul/lichidatorul cade sub incidența prevederilor de incompatibilitate și/sau a restricțiilor prevăzute de lege; sau e) activitatea administratorului a fost suspendată sau a încetat în temeiul Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați”*.

În această ordine de idei, Completul de examinare a contestațiilor, preia constatările inspectorului-judecător în sens că instanță de judecată nu poate fi asimilată organelor și/sau persoanelor cu funcție de răspundere, care pot fi sesizate de către procuror în temeiul art. 217 Codul de procedură penală, mai mult ca atât, cu obligarea raportării ulterioare a careva rezultate procurorului.

Subsecvent, Completul de examinare a contestațiilor apreciază critic alegațiile procurorului cu privire la prevederile art. 218 Cod procedură penală, or, o încheiere interlocutorie se emite odată cu adoptarea hotărârii.

În continuare, Completul de examinare a contestațiilor respinge ca neîntemeiată poziția petiționarului cu privire la neexaminarea acestei sesizări în termen de 30 de zile, subliniind că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sânt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Cu privire la acest aspect, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, potrivit art. 4¹ alin.(1) Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 *„se consideră că a fost săvârșită cu intenție o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul încalcă conștient norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p), își dă seama de consecința prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale și urmărește ori admite survenirea consecinței respective”*.

Conform alin.(2) a aceleiași norme *„se consideră că a fost săvârșită cu neglijență gravă o abatere disciplinară în cazul în care judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material ori procesual sau săvârșește o faptă prevăzută la art.4 alin.(1) lit.p) fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să*

o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință prejudiciabilă nu se va produce. Lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere al unui profesionist în domeniul dreptului, să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației judecate care ar face-o înțeleasă și să reiasă dintr-o abordare care este contrară practicii judiciare uniforme”.

Astfel, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, grava neglijență, este considerată aplicabilă atunci când diligența necesară în desfășurarea unor proceduri este grav încălcată, atunci când nu sunt aplicate chiar și cele mai simple și evidente raționamente și atunci când nu s-a luat în considerare ceea ce ar fi fost evident pentru oricine, iar rea-credința presupune distorsionarea conștiință a dreptului, fiind o eroare evidentă și conștiință.

Prin urmare, răspunderea disciplinară poate fi atrasă numai de greșelile care au un caracter evident, neîndoielnic și lipsite de orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Aplicând acest criteriu obiectiv la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății, care își subordonează comportarea sa exigențelor ce decurg din îndatoririle profesionale și normele deontologice pe care trebuie să le respecte.

Totodată, Completul de examinare a contestațiilor ține cont de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova. Astfel, Curtea a decis că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite (*hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 28.06.2012, paragraful 31*) și că un control al legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale (*hotărârea Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, paragraful 7.3*).

De asemenea Curtea a decis că pentru tragerea judecătorului la răspunderea disciplinară nu este suficientă existența unei erori judiciare cauzatoare de prejudiciu drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Aceasta devine imputabilă judecătorului drept consecință a exercitării atribuțiilor cu rea-credință sau neglijență gravă. În acest context, judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești nu este un temei determinant pentru sancționarea judecătorului.

Tot astfel, Curtea Constituțională a subliniat că judecătorii nu pot fi constrânși să-și exercite atribuțiile sub amenințarea unei sancțiuni, fapt care poate influența în mod nefavorabil hotărârile care urmează a fi adoptate. Or, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, judecătorii trebuie să beneficieze de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință. Din aceste raționamente, aprecierile judecătorului care au determinat adoptarea unei hotărâri într-o anumită cauză, hotărârea judecătorească care a fost anulată sau modificată, nu poate servi în calitate de temei determinant pentru sancționarea judecătorului.

În această ordine de idei, Completul de examinare a contestațiilor, concluzionează că în acțiunile judecătorului nu a fost constatat caracterul intenționat al acțiunilor acestuia în cadrul procesului de examinare a cauzei respective, precum și nici prezența graveri neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea cu normele procedurale și/sau materiale ce reglementează raportul juridic examinat.

Totodată, Completul de examinare a contestațiilor subliniază că, Consiliul Superior al Magistraturii, fiind organ de autoadministrare judecătorească, nu are competențe jurisdicționale și nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor judecate de instanțele competente, să se expună și/sau să aprecieze legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești. În caz contrar, dacă Inspekția Judiciară, ca organ specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, ar interveni în examinarea cauzei, s-ar expune în privința hotărârii adoptate, dând o apreciere probelor din

dosar, legalității actelor judecătorești adoptate, corectitudinii aplicării legislației. etc.. aceasta ar constitui o imixtiune gravă în înfăptuirea justiției. prin aceasta arogându-și atribuțiile organului de înfăptuire a justiției.

Din considerentele expuse supra. Completul de examinare a contestațiilor concluzionează respingerea contestației ca neîntemeiată.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația declarată de către Compan Dorin, procuror în Procuratura Anticorupție, împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr.120s-161p/m (conexat cu nr.135s-180p/m) din 22 februarie 2023, emise pe marginea sesizărilor depuse la 2 februarie 2023 și 6 februarie 2023, asupra acțiunilor judecătorului Ceban Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Central).

Hotărârea se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii și poate fi atacată la Consiliul Superior al Magistraturii în termen de 15 zile de la data primirii hotărârii motivate.

Președinte	/semnătura/	Pulbere Ruxanda
Membrii	/semnătura/	Cotruță Iurie
	/semnătura/	Midrigan Pavel